

The Beginning of the Gospel

KINH THÁNH NGHÊN CỨU: *Côn sơ vu Các sứ đồ 13:1–5, 13; Côn sơ vu*

SABBATH AFTERNOON

Read for This Week's Study: *Acts 13:1–5, 13; Acts 15:36–39; Mark 1:1–15; Isa. 40:3; Dan. 9:24–27.*

Memory Text: “Now after John was put in prison, Jesus came to Galilee, preaching the gospel of the kingdom of God, and saying, ‘The time is fulfilled, and the kingdom of God is at hand. Repent and believe in the gospel’ ” (*Mark 1:14, 15, NKJV*).

Who wrote the Gospel of Mark, and why was it written? No Gospel lists the name of the author. The one that comes the closest is John, with reference to the beloved disciple (*see John 21:20, 24*).

However, from early times, each of the canonical Gospels has been associated with either an apostle (Matthew, John) or with a companion of an apostle. For example, the Gospel of Luke is linked with Paul (*see Col. 4:14, 2 Tim. 4:11, Philem. 1:24*). The Gospel of Mark is linked with Peter (*see 1 Pet. 5:13*).

Though the author of Mark never gives his name in the text, early church tradition indicates that the author of the Gospel of Mark was John Mark, a sometime traveling companion of Paul and Barnabas (*Acts 13:2, 5*) and later an associate of Peter (*1 Pet. 5:13*).

The first step this week will be to learn about Mark as reported in Scripture, to see his early failure and eventual recovery. Then the study will turn to the opening section of Mark with a look forward to where the story is headed and a look backward at why a failed and then restored missionary would write such a text.

* Study this week's lesson to prepare for Sabbath, July 6.

Nhà Truyền Giáo Thất Bại

ĐỌC Công vụ 12:12. Mác đã được giới thiệu trong sách Công vụ như thế nào?

Dường như Giảng Mác, rất có thể là tác giả của Phúc âm Mác, vẫn là một thanh niên khi các sự kiện trong Công vụ 12 xảy ra, có lẽ vào giữa những năm 40 Công nguyên. Ở câu 12, ông được giới thiệu là con trai của một người phụ nữ tên là Ma-ri. Rõ ràng bà là một người hỗ trợ công việc Chúa và giàu có. Bà đã tổ chức buổi cầu nguyện nổi tiếng tại nhà mình, đã được ghi lại trong Công vụ 12. Câu chuyện về việc Phi-e-rơ trốn thoát khỏi nhà tù và các hành động tiếp theo, và sau đó là cái chết của vua Hê-rốt, toàn những sự kiện đầy lạ lùng, thậm chí sự tương phản hài hước giữa Phi-e-rơ và nhà vua. Tuy nhiên đoạn này không ghi lại Giảng Mác thực sự đóng bất kỳ vai trò nào trong các câu chuyện, nhưng việc giới thiệu anh ta vào thời điểm này chuẩn bị cho mối liên hệ sau này của anh ta với Ba-na-ba và Sau-lơ.

ĐỌC Công vụ 13:1–5, 13. Giảng Mác gắn bó với Sau-lơ và Ba-na-ba như thế nào, và kết quả là gì?

Công vụ 13 mô tả chuyến hành trình truyền giáo đầu tiên của Sau-lơ và Ba-na-ba, bắt đầu vào khoảng năm 46 Công nguyên. Giảng Mác không được nhắc tới cho đến câu 5, và vai trò của anh ta chỉ đơn giản là một người phụ việc hay là một người đầy tớ. Không có đề cập nào khác về chàng trai trẻ cho đến câu 13, nơi được tường thuật ngắn gọn ghi rằng anh ta đã trở lại Giê-ru-sa-lem.

Không có lý do nào được đưa ra cho sự ra đi này, và việc không có bất kỳ mô tả nào về tình cảm hay cảm xúc của anh ta khiến người ta tưởng tượng điều gì đã làm anh ta rút lui khỏi nỗ lực truyền giáo mà chúng ta chắc chắn là đầy đầy nguy hiểm và thử thách. Ellen G. White chỉ ra rằng “Mác, tràn ngập nỗi sợ hãi và chán nản, đã có lúc dao động trong mục đích hiến thân hết lòng cho công việc của Chúa. Không quen với khó khăn, ông chán nản trước những nguy hiểm và thiếu thốn trên đường đi.” — *The Acts of the Apostles*, tr. 169. Nói tóm lại, mọi thứ trở nên quá khó khăn với người thanh niên này nên anh muốn bỏ cuộc.

Chúng ta, ai mà chẳng từng có ý rút lui khỏi một điều gì đó, hoặc thậm chí hoàn toàn thất bại trong việc đó, nhất là nếu đó là điều thuộc về phần tâm linh hoặc liên quan đến việc bước đi theo Đấng Christ? Bạn học được gì từ trải nghiệm này?

Cơ Hội Thứ Hai

ĐỌC Công vụ 15:36-39. Tại sao Phao-lô từ chối Giăng Mác, và tại sao Ba-na-ba cho chàng ta một cơ hội thứ hai?

Lý do Phao-lô từ chối chàng trai trẻ được ghi lại trong Công vụ 15:38. Mác đã bỏ cuộc giữa đường, rời bỏ họ và không tiếp tục công việc mục vụ. Thái độ của Phao-lô có thể hiểu được, nếu không nói là thẳng thừng. Đời sống truyền giáo, đặc biệt là trong thế giới cổ xưa, rất khó khăn và vất vả (*so sánh với 2 Cô-rinh-tô 11:23-28*). Phao-lô trông cậy vào những người bạn truyền giáo của mình để giúp gánh vác gánh nặng của công việc và điều kiện đầy thử thách như vậy. Theo quan điểm của ông, một người rút lui quá nhanh không xứng đáng có một vị trí trong nhóm truyền giáo chiến đấu tay đôi để chống lại các thế lực tà ác.

Ba-na-ba không đồng ý. Ông nhìn thấy tiềm năng ở Mác và không muốn bỏ lại chàng trai trẻ. Một cuộc “cãi nhau dữ dội” giữa Phao-lô và Ba-na-ba về Giăng Mác đến nỗi họ phải chia tay nhau. Phao-lô chọn Si-la đi cùng mình, còn Ba-na-ba dẫn Mác đi.

Sách Công vụ không giải thích tại sao Ba-na-ba lại chọn đưa Mác đi cùng. Thực ra, đây là chỗ cuối cùng trong sách Công vụ đề cập đến tên hai người. Nhưng điều thú vị là, đó không phải là chỗ cuối cùng Mác được nhắc đến trong Tân Ước.

ĐỌC Cô-lô-se 4:10, 2 Ti-mô-thê 4:11, Phi-lê-môn 24 và 1 Phi-e-rơ 5:13. Những câu này gợi ý những chi tiết nào về sự hồi phục của Mác?

Một sự biến đổi đáng kinh ngạc dường như đã xảy ra ở Mác. Trong những đoạn này, Phao-lô chỉ ra giá trị của Mác đối với mình và đối với mục vụ. Phao-lô coi Mác là một trong những người đồng công với mình và muốn Ti-mô-thê đưa Mác đi cùng. Thoạt đầu, Phi-e-rơ chỉ ra rằng Phi-e-rơ cũng có mối quan hệ thân thiết với Mác. Những sách này của Phao-lô và Phi-e-rơ có lẽ được viết vào đầu những năm 60 Công nguyên, khoảng 15-20 năm sau sự kiện xảy ra trong Công vụ 15. Ba-na-ba, người anh họ của Mác, đã hoàn toàn đặt niềm tin vào ông, nhờ đó Mác đã vượt qua được sau lần thất bại đó.

Hãy xem xét thời điểm bạn hoặc một người bạn đã thất bại và được trao cho cơ hội thứ hai. Trải nghiệm đó đã thay đổi bạn và những người đã giúp đỡ bạn như thế nào? Nó đã thay đổi mục vụ của bạn đối với người khác như thế nào?

Người Báo Tin

ĐỌC Mác 1:1–8. Các nhân vật trong các câu này là ai, họ nói gì và làm gì?

Trong các câu này có ba nhân vật chính: Đức Chúa Giê-su Christ, được nhắc đến trong Mác 1:1, Đức Chúa Cha (ngụ ý trong những lời của Mác 1:2), và Giăng Báp-tít, sứ giả và nhà truyền giáo, ông là nhân vật chính của phần cuối cùng của đoạn Kinh Thánh này.

Mác 1:2, 3 có một đoạn trích từ Cựu Ước mà Mác trình bày để mô tả những gì sẽ xảy ra trong câu chuyện. Những gì Mác trích dẫn là sự kết hợp từ các cụm từ trong ba sách ở Cựu Ước: Xuất Ê-díp-tô Ký 23:20, Ê-sai 40:3 và Ma-la-chi 3:1.

ĐỌC Xuất Ê-díp-tô Ký 23:20, Ê-sai 40:3 và Ma-la-chi 3:1. Ba câu Kinh Thánh này có điểm gì chung?

Xuất Ê-díp-tô Ký 23:20 đề cập đến một thiên sứ mà Đức Chúa Trời sẽ sai đến trước dân Y-sơ-ra-ên để dẫn họ đến Ca-na-an. Ê-sai 40:3 nói về việc Đức Chúa Trời xuất hiện trong đồng vắng với con đường đã được chuẩn bị sẵn trước mặt Ngài. Ma-la-chi 3:1 nói về một sứ giả đi trước Chúa để dọn đường cho Ngài. Cả ba phần này đều nói về một cuộc hành trình.

Câu Kinh Thánh trong sách Ê-sai có nhiều mối liên hệ với chức vụ của Giăng Báp-tít và cũng tập trung vào *Con Đường của Chúa*. Trong Phúc âm Mác, Đức Chúa Giê-su đang trên một cuộc hành trình. Câu chuyện kể lại, diễn biến nhanh nhấn mạnh ý nghĩa của cuộc hành trình này, một cuộc hành trình sẽ dẫn đến thập giá và sự hy sinh của Ngài vì chúng ta.

Nhưng còn nhiều điều phải xảy ra trước khi Ngài đến thập tự giá. Cuộc hành trình chỉ mới bắt đầu và Mác sẽ kể cho chúng ta nghe tất cả về con đường ấy.

Hình ảnh Giăng Báp-tít kêu gọi sự ăn năn, từ bỏ tội lỗi và quay lại với Đức Chúa Trời (*Mác 1:4*), phù hợp với lời trích dẫn từ Cựu Ước trong Mác 1:2, 3. Mặc trang phục giống như tiên tri Ê-li xưa (*so sánh với 2 Các vua 1:8*), ông nói trong Mác 1:7, 8 về Đấng đến sau ông, Đấng có quyền năng hơn ông. Lời tuyên bố của ông rằng ông không xứng đáng cởi quai dép của Đấng sắp đến, cho thấy ông có cái nhìn cao quý về Đức Chúa Giê-su.

Chúa Giê-su Chịu Báp-têm

ĐỌC Mác 1:9-13. Những ai có mặt trong lễ báp-têm của Đức Chúa Giê-su và điều gì đã xảy ra?

Giăng làm phép báp-têm cho Đức Chúa Giê-su ở sông Giô-đanh, nhưng khi ra khỏi nước, Ngài thấy các tầng trời mở ra và Đức Thánh Linh ngự xuống trên Ngài như chim bồ câu. Ngài nghe thấy tiếng Đức Chúa Trời từ trời: “ ‘Người là Con yêu dấu của ta, đẹp lòng ta mọi đường’ ” (Mác 1:11).

Những sự kiện này cho thấy tầm quan trọng của lễ báp-têm của Đức Chúa Giê-su. Chúa Cha, Chúa Con và Chúa Thánh Linh hiện diện, cùng nhau khẳng định sự khởi đầu sứ vụ của Đức Chúa Giê-su. Tầm quan trọng của sự kiện này sẽ được vang vọng tại quang cảnh nơi thập tự giá trong Mác 15. Nhiều yếu tố tương tự của câu chuyện sẽ tái diễn trong quang cảnh đó.

Đức Thánh Linh thúc giục Đức Chúa Giê-su vào đồng vắng. Từ “thúc giục” có nguồn gốc từ tiếng Hy Lạp *ekballō*, từ phổ biến được sử dụng trong Phúc âm Mác để chỉ việc đuổi quỷ. Sự hiện diện của Chúa Thánh Linh ở đây bày tỏ quyền năng của Ngài trong cuộc đời Chúa Giê-su. Chúa đã bắt đầu cuộc hành trình chức vụ của mình và ngay lập tức Ngài đối đầu với Sa-tan. Ý nghĩa của cuộc đấu tranh trong cảnh này được thể hiện qua việc đề cập đến 40 ngày cám dỗ, sự hiện diện của thú rừng và các thiên sứ hầu việc Chúa Giê-su.

Đặc điểm khác thường của cảnh mở đầu Phúc âm Mác là Đức Chúa Giê-su được trình bày như một nhân vật vừa có thần tính vừa có nhân tính. Về mặt thần tính: Ngài là Đấng Christ, Đấng Mê-si (Mác 1:1), Chúa được loan báo bởi một sứ giả (Mác 1:2, 3), quyền năng Ngài hơn Giăng Báp-tít (Mác 1:7), Con Yêu dấu của Đức Chúa Trời, được Đức Thánh Linh ngự xuống (Mác 1:10, 11). Nhưng về mặt nhân tính, chúng ta thấy như sau: Ngài được Giăng Báp-tít làm phép báp-têm (không phải ngược lại, Mác 1:9), Ngài được Đức Thánh Linh thúc giục (Mác 1:12), bị Sa-tan cám dỗ (Mác 1:13), ở với thú rừng (Mác 1:13), và được thiên sứ phục vụ (Mác 1:13).

Tại sao lại có những sự tương phản này? Các điều này chỉ ra thực tế đáng kinh ngạc về Đấng Christ, Chúa, Đấng Cứu Rỗi và là Đức Chúa Trời của chúng ta, đồng thời cũng là một con người, người anh em và tấm gương của chúng ta. Làm thế nào để chúng ta có thể hoàn toàn tập trung vào ý tưởng này? Chúng ta không thể. Nhưng chúng ta chấp nhận nó bằng đức tin và ngạc nhiên trước những gì sự thật này tiết lộ cho chúng ta về tình yêu của Thiên Chúa dành cho nhân loại.

Những gì Mác tiết lộ cho chúng ta biết gì về tình yêu tuyệt vời của Đức Chúa Trời, rằng, mặc dù Đức Chúa Giê-su là Đức Chúa Trời, nhưng Ngài mang lấy nhân tính của chúng ta để cứu chúng ta?

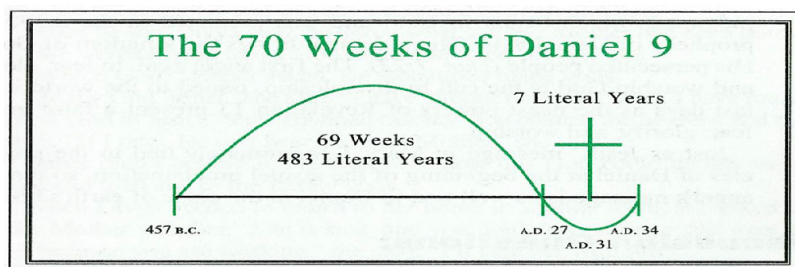
Tin Mừng Theo Đức Chúa Giê-su

ĐỌC Mác 1:14, 15. Chúa Giê-su rao truyền ba phần nào của sứ mạng phúc âm?

Ở đây, Mác tóm tắt rõ ràng và đơn giản sứ điệp của Đức Chúa Giê-su. Ba phần của phúc âm được ghi lại trong bản liệt kê dưới đây:

Phân Loại	Nội Dung
Thời gian tiên tri	Đã được ứng nghiệm
Lời hứa giao ước	Nước Đức Chúa Trời hầu đến
Kêu gọi làm môn đồ	Hãy ăn năn và tin vào phúc âm

Thời gian của lời tiên tri mà Đức Chúa Giê-su nói đến là tiên tri về 70-tuần lễ trong Đa-ni-ên 9:24-27. Lời tiên tri này đã được ứng nghiệm qua phép báp-têm của Đức Chúa Giê-su, khi Ngài đã được xức dầu bởi Đức Thánh Linh và khởi sự chức vụ của Ngài (*Công vụ 10:38*). 70-tuần lễ được minh họa theo biểu đồ dưới đây:

Trong lời tiên tri này, một ngày là một năm (*xem Dân số Ký 14:34, Ê-xê-chi-ên 4:6*). Lời tiên tri bắt đầu từ năm 457 trước Công nguyên với sắc lệnh ban hành bởi Ật-ta-xét-xe, vua của nước Ba-tư, để hoàn tất công việc xây lại thành Giê-ru-sa-lem (*xem Ê-xơ-ra 7*).

69 tuần lễ tiên tri này đã kéo dài cho đến năm 27 Công nguyên, là lúc Đức Chúa Giê-su chịu báp-têm và được xức dầu bởi Đức Thánh Linh để khởi sự chức vụ của Ngài.

Chúa bị đóng đinh ba năm rưỡi sau đó.

Cuối cùng, 70 tuần lễ hoàn tất xảy ra vào năm 34 Công nguyên, khi Ê-tiên bị ném đá và phúc âm từ đó được giảng ra cho dân ngoại, cũng như đã giảng cho dân Giu-đa.

Gần đây nhất bạn nghiên cứu lời tiên tri 70-tuần lễ là lúc nào? Việc hiểu biết lời tiên tri này giúp đức tin bạn tăng trưởng như thế nào, không chỉ niềm tin nơi Chúa Giê-su, mà còn niềm tin vào những lời tiên tri đáng tin cậy trong Kinh Thánh?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC: Xin đọc chương “The Voice in the Wilderness,” tr. 97-108 trong sách *The Desire of Ages* của Ellen G. White, và “Heralds of the Gospel,” tr. 166 -176 trong sách *The Acts of the Apostles* của Ellen G. White.

Thật thú vị biết bao khi Khải huyền 14:6, 7, sứ điệp của thiên sứ thứ nhất, tương đồng với sứ điệp phúc âm của Chúa Giê-su trong Mác 1:15.

Vị thiên sứ thứ nhất mang phúc âm đời đời đến với thế gian trong những ngày sau rốt để chuẩn bị cho Ngày Tái Lâm. Cũng giống như sứ điệp của Đức Chúa Giê-su, phúc âm ngày tận thế của thiên sứ có ba yếu tố giống như vậy được minh họa trong bảng dưới đây:

Mác 1	Thể loại	Khải huyền 14
Ứng nghiệm về thời gian (Đa-ni-ên 9)	Thời gian tiên tri	Giờ phán xét (Đa-ni-ên 7, 8)
Nước Đức Chúa Trời hầu đến	Lời hứa giao ước	Tin lành (phúc âm) đời đời
Ăn năn và tin	Kêu gọi làm	Kính sợ, tôn vinh, và thờ phượng Đức Chúa Trời

Sứ điệp của thiên sứ thứ nhất thông báo về sự bắt đầu của cuộc tiên đoán, được tiên đoán trong lời tiên tri 2,300 ngày của Đa-ni-ên 8:14, và bắt đầu vào năm 1844. Sự phán xét mang vương quốc của Đức Chúa Trời đến cho con dân đang bị bắt bớ của Ngài (Đa-ni-ên 7:22). Lời kêu gọi của thiên sứ thứ nhất hãy kính sợ, tôn vinh và thờ phượng Đức Chúa Trời là lời kêu gọi trở nên môn đồ, được ban hành cho thế giới trong những ngày sau rốt khi các quyền lực của con thú trong Khải huyền 13 đưa ra một thần giả để kính sợ, tôn vinh và thờ phượng.

Giống như thông điệp của Đức Chúa Giê-su trong Mác 1 gắn liền mật thiết với những lời tiên tri của Đa-ni-ên khi bắt đầu công bố Phúc âm, thông điệp của thiên sứ thứ nhất cũng gắn liền với Đa-ni-ên vào cuối lịch sử trái đất.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. So sánh Giảng Báp-tít và Đức Chúa Giê-su trong Mác 1:1-13. Qua phần trình bày về Chúa Giê-su và Giảng, bạn học được những bài học đặc biệt nào từ đó?
2. Hãy xem xét ý nghĩa của lễ báp-têm. Đọc Rô-ma 6:1-4 và Giảng 3:1-8, rồi so sánh chúng với phép báp-têm của Đức Chúa Giê-su trong Mác 1:9-13. Bạn thấy những điểm tương đồng và tương phản nào? Điều này giúp bạn hiểu rõ hơn ý nghĩa của lễ báp-têm như thế nào?
3. So sánh phúc âm theo Đức Chúa Giê-su trong Mác 1:14, 15 và sứ điệp của thiên sứ thứ nhất trong Khải huyền 14:6, 7. Việc hiểu những sứ điệp này giúp bạn thấy rõ hơn sứ mệnh của mình cho ngày hôm nay như thế nào?